

Torstai 7. huhtikuuta 2011

43. panee huolestuneena merkille nykyisessä keskustelussa käytettävät historialliset perusteet, mukaan lukien antiikin aikaan vetoaminen, mikä uhkaa lisätä jännitteitä naapurivaltioiden välillä ja luo uusia sisäisiä jakolinjoja;

44. pyytää korkeaa edustajaa sekä laajentumisasioista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavaa komission jäsentä auttamaan nimikiistan sovittelussa ja tarjoamaan poliittisia neuvoja ottaen kaikin puolin huomioon meneillään olevan neuvotteluprosessin sekä YK:n peruskirjan määräykset; katsoo, että molempien osapuolten hyväksyttävissä olevan ratkaisun löytäminen mahdollisimman pikaisesti on tapaus, jolla testataan Lissabonin sopimuksen jälkeisen ulkopoliittikan toimivuutta sekä unionin kykyä ratkaista rajoillaan esiintyviä pitkäaikaisia kansainvälisiä kiistoja;

45. kehottaa neuvostoa ja komissiota pitämään kiinni kolmansille maille antamistaan sitoumuksista ja palkitsemaan unionin vaatimukset täyttävien maiden edistymisen ja uudistusponnistelut; toteaa, että muuten kyseisten maiden halukkuus toteuttaa uudistuksia saattaa vähentyä;

46. katsoo, että pattitilanteen pitkittyminen nimikiistan ja naapurimaiden kanssa avoimena olevien muiden kysymysten ratkaisemisessa voi heikentää paitsi maan ja alueen vakautta myös laajentumispolitiikan uskottavuutta, ja kehottaa sen vuoksi kaikkia osapuolia osoittamaan hyvää tahtoa, solidaarisuutta ja vastuullisuutta jäljellä olevien ongelmien ratkaisemisessa; kehottaa tässä yhteydessä maan viranomaisia edistämään aloitetta, joka koskee yhteisten historia- ja opetusalan asiantuntijakomiteoiden perustamista Bulgarian ja Kreikan kanssa;

*

* *

47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian hallitukselle ja parlamentille.

Norsunluurannikon tilanne

P7_TA(2011)0152

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Norsunluurannikon tilanteesta

(2012/C 296 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Norsunluurannikosta ja erityisesti 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 3. marraskuuta 2000 annetun Bamakon julistuksen demokratiasta, oikeuksista ja vapauksista ranskankielisessä maailmassa,
- ottaa huomioon asiaan liittyvät YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat Norsunluurannikosta ja erityisesti päätöslauselmat 1946 ja 1951 (2010) ja päätöslauselmat 1967, 1968 ja 1975 (2011),
- ottaa huomioon korkea edustajan / varapuheenjohtaja Catherine Ashtonin lausunnot Norsunluurannikon tilanteesta ja erityisesti hänen 3., 10., 12. ja 19. maaliskuuta ja 1. huhtikuuta 2011 antamansa lausunnot,
- ottaa huomioon Norsunluurannikkoa koskevat päätelmät, jotka ulkoasiain neuvosto hyväksyi tammikuun 31. päivänä 2011 pidetyssä 3065. kokouksessaan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0492.

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- ottaa huomioon EU:n neuvoston päätöksen 2011/18/YUTP ja neuvoston 14. tammikuuta 2011 antaman asetuksen (EU) N:o 25/2011 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvien rajoittavien erityistoimenpiteiden toteuttamisesta Norsunluurannikon tilanteen vuoksi,
 - ottaa huomioon päätöksen, jonka Afrikan unionin rauhaa ja turvallisuutta käsittelevä neuvosto hyväksyi Addis Abebassa 10. maaliskuuta 2011,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 3. ja 11. maaliskuuta 2011 antamat julkilausumat Norsunluurannikosta,
 - ottaa huomioon AKT:n ja EU:n parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajien 18. maaliskuuta 2011 antaman yhteisen lausunnon, jossa tuomitaan Norsunluurannikon väkivalta ja ihmisoikeusloukkaukset,
 - ottaa huomioon puhemiesensä Jerzy Buzekin 18. maaliskuuta 2011 esittämän lausunnon, jossa hän kehotti lopettamaan Norsunluurannikolla kaiken siviileihin kohdistuvan väkivallan,
 - pani merkille ECOWASin valtion- ja hallitusten päämiesten kokouksen 25. maaliskuuta 2011 antaman päätöslauselman Norsunluurannikon tilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 25. maaliskuuta 2011 antaman päätöslauselman kansainvälisten tutkintakomitean perustamisesta Norsunluurannikolla presidentinvaalien jälkeen esiintyneiden ihmisoikeusloukkauksien tutkimiseksi,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että viimeisten neljän kuukauden aikana Norsunluurannikko on syöksynyt vakavaan poliittiseen kriisiin, kun virassa ollut presidentti Laurent Gbagbo on kieltäytynyt luovuttamasta valtaa lailliselle presidentti Alassane Ouattaralle siitä huolimatta, että tämä voitti marraskuussa 2010 pidetyt presidentinvaalit ja kansainvälinen yhteisö on tunnustanut hänet presidentiksi YK:n vahvistettua vaalituloksen,
- B. ottaa huomioon, että diplomaattiset ponnistelut rauhanomaisen ratkaisun löytämiseksi vaalien jälkeiseen poliittiseen umpikujaan ja myös Afrikan unionin, ECOWASin ja Etelä-Afrikan presidentin ponnistelut ovat epäonnistuneet,
- C. toteaa, että helmikuun puolivälin jälkeen taistelut ovat kiihtyneet sekä pääkaupungissa että maan länsiosissa, ja panee merkille hälyttävät kertomukset, joiden mukaan on yhä useammin käytetty raskasta tykistöä siviiliväestöä vastaan,
- D. toteaa, että viime päivinä presidentti Ouattaran tasavaltalaisjoukot ovat käynnistäneet laajan hyökkäyksen Ouattaran vallan palauttamiseksi ja ne ovat ottaneet haltuunsa monia tärkeitä alueita, kuten poliittisen pääkaupungin Yamoussoukron ja San Pedron, joka on kaakaon keskeinen vientisatama; toteaa, että Ouattaraa kannattavat joukot ovat nyt tulleet Abidjaniin, mikä on johtanut kiivaisiin taisteluihin entiselle presidentille uskollisten joukkojen kanssa,
- E. toteaa, että YK:n mukaan Norsunluurannikolla on joulukuun 2010 jälkeen saanut surmansa satoja ihmisiä; toteaa, että uhrien todellinen määrä on todennäköisesti paljon suurempi, koska maan sisäosien väkivallasta ei aina kerrota lehdissä,
- F. toteaa, että YK:n rauhanturvaajiin ja elimiin tarkoituksella kohdistetut iskut ovat sotarikoksia; toteaa, että Gbagboa kannattavat joukot ovat jatkuvasti uhanneet YK:n Norsunluurannikon operaatiota (ONUCI) ja tehneet siihen kohdistuneita hyökkäyksiä ja että entinen presidentti on käyttänyt rauhattomuuksia lietsovaa kieltä kehoittaen väkivaltaan YK:n joukkoja ja Norsunluurannikolla olevia ulkomaalaisia vastaan; toteaa, että useat YK:n rauhanturvaajat ovat loukkaantuneet vakavasti tai jopa saaneet surmansa,

Torstai 7. huhtikuuta 2011

- G. toteaa, että Norsunluurannikolla on esiintynyt julmuuksia, kuten seksuaalista väkivaltaa, tahdonvastaisia katoamisia ja laittomia teloituksia, kohtuutonta ja summittaista voimankäyttöä siviiliväestöä kohtaan, ja että ne ovat rikoksia ihmisyyttä vastaan,
- H. ottaa huomioon Norsunluurannikon hallituksen 18 huhtikuuta 2003 esittämän julistuksen 12 kohdan 3 alakohdan, jossa maa tunnusti Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivallan alueellaan 19. syyskuuta 2002 jälkeen tehtyjen rikosten osalta, toteaa, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjänvirasto aikoo laatia Norsunluurannikkoa koskevan alustavan selvityksen,
- I. toteaa, että oikeusvaltion kunnioittaminen Norsunluurannikolla on huonontunut edelleen ja että sanan-, mielipiteen- ja tiedotusvälineiden vapautta rajoitetaan yhä enemmän,
- J. toteaa, että Norsunluurannikon talous on huonontunut merkittävästi viimeisten neljän kuukauden aikana, kun Laurent Gbagbo on laittomasti kansallistanut pankki- ja kaakaoalaa ja ottanut mielivaltaisesti haltuunsa rahaa ja yksityisomaisuutta; toteaa Kansainvälisen valuuttarahaston varoittaneen äskettäin Norsunluurannikon tämänhetkisen tilanteen vakavista ja kielteisistä taloudellisista seurauksista koko Länsi-Afrikan alueelle,
- K. toteaa, että maassa vallitsevan terrorin ilmapiiirin vuoksi noin miljoona ihmistä on joutunut siirtymään asuinsijoiltaan maan sisällä ja siirtymään naapurimaihin, kuten Liberiaan, Ghanaan, Togoan, Maliin ja Guineaan,
- L. toteaa, että 17. maaliskuuta 2011 komissio viisinkertaisti Norsunluurannikolle annettavan EU:n humanitaarisen avun,
- M. toteaa, että yksimielisesti hyväksytyssä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1975(2011) Gbagboa kehoitettiin väistymään välittömästi, vaadittiin siviileihin kohdistuvan väkivallan lopettamista heti ja asetettiin Gbagboa, hänen vaimoan ja kolmea hänen liittolaistaan koskevia kohdennettuja talous- ja matkustuspakotteita,
1. tuomitsee entisen presidentin Gbagbon ja hänen tukijoidensa yritykset ohittaa Norsunluurannikon kansan tahto väkivalloin; kehottaa jälleen Laurent Gbagboa eroamaan ja luovuttamaan vallan välittömästi Alassane Ouattaralle; pitää tässä suhteessa myönteisenä hyväksytyä päätöslauselmaa 1975(2011), jossa YK:n turvallisuusneuvosto esitti Norsunluurannikon vaalien jälkeisen kriisin alun jälkeen jyrkimmän kannanottonsa kehottaen Gbagboa siirtymään syrjään välittömästi;
 2. pahoittelee sitä, ettei tilanteeseen ole löydetty diplomaattista ratkaisua edes Afrikan unionin suosittamien ratkaisujen joukosta ja että vaalien jälkeisessä kriisissä on turvaututtu väkivaltaan ja aseellisiin yhteenottoihin;
 3. antaa tunnustuksen Länsi-Afrikan naisten kehotukselle, jonka mukaan Norsunluurannikon poliittinen kriisi on ratkaistava rauhanomaisesti ja maassa tavalliseen väestöön kohdistuneisiin väkivallantekoihin syylistyneet on saatettava oikeuden tuomittaviksi; pahoittelee, että naisjärjestöt ja uskonnolliset johtajat sekä erilaisten yhteisöjen johtajat eivät ole toimineet tarpeeksi tehokkaasti kansainvälisen painostuksen kasvattamiseksi ja sovittelun edistämiseksi pyrittäessä löytämään maan poliittiseen umpikujaan rauhanomainen ratkaisu;
 4. muistuttaa, että yleiset vaalit ovat ainoa demokraattisen legitiimiyden tae ja että Alassane Ouattaran valinta heijastaa Norsunluurannikon kansan omaa tahtoa; kehottaa kaikkia Norsunluurannikon hallintoelimiä, kuten maan puolustus- ja turvallisuusjoukkoja (FDSCI), luovuttamaan vallan välittömästi demokraattisesti valitulle presidentti Ouattaralle ja hänen hallitukselleen;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

5. tuomitsee erittäin jyrkästi väkivallan lisääntymisen Norsunluurannikolla ja erityisesti raskaiden aseiden käyttämisen siviilejä vastaan, mikä on aiheuttanut paljon kuolonuhreja; ilmaisee syvän myötätuntonsa kaikille Norsunluurannikon epäoikeudenmukaisuuksien ja väkivallan viattomille uhreille sekä heidän perheilleen; korostaa, että siviileihin, kuten naisiin, lapsiin ja maasta toiseen siirtymään joutuneisiin henkilöihin, kohdistettua väkivaltaa ei hyväksytä ja se on lopetettava heti;
6. tuomitsee voimakkaasti ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön loukkaukset, joita siviileihin on tietävästi kohdistettu, mikä käsittää myös laittomat teloitukset sekä seksuaalisen väkivallan; toteaa, että YK:n turvallisuusneuvoston mukaan nämä toimet voivat olla rikoksia ihmisyyttä vastaan; vastustaa jyrkästi kaikenlaista tiedotusvälineiden käyttöä vihanlietsontaan; kehottaa poistamaan kaikki sananvapauden harjoittamiselle asetetut rajoitukset; tuomitsee neljän ihmisen, joista kaksi on EU:n kansalaisia, sieppauksen hotellista Abidjanissa alueella, joka on Gbagboa tukevien joukkojen hallinnassa, ja kehottaa vapauttamaan heidät välittömästi;
7. katsoo, että syylliset eivät saa jäädä rankaisematta ja että kaikki siviiliväestöön kohdistuneisiin rikoksiin syyllistyneet on kaikin keinoin pyrittävä selvittämään ja saamaan oikeuden tuomittaviksi myös kansainvälisellä tasolla; pitää tässä yhteydessä myönteisenä YK:n ihmisoikeusneuvoston perustamaa tutkintakomiteaa; viittaa YK:n turvallisuusneuvoston toteamukseen, jonka mukaan Kansainvälinen rikostuomioistuimien voi päättää Norsunluurannikon tilanteeseen liittyvästä lainkäyttövallastaan; kehottaa kaikkia Norsunluurannikon toimijoita tekemään yhteistyötä näiden elinten kanssa, jotta oikeus toteutuisi; kehottaa EU:ta antamaan näissä tutkinnoissa kaiken tarvittavan tuen;
8. tuomitsee jyrkästi kaiken ONUCin ja EU:hun kohdistetun pelottelun ja niiden toiminnan vaikeuttamisen;
9. pitää myönteisinä YK:n turvallisuusneuvoston, Afrikan unionin ja EU:n neuvoston hyväksymiä kohdennettuja lisäpakotteita, joita ovat esimerkiksi viisumikielto ja varojen jäädyttäminen ja joita sovelletaan kaikkiin henkilöihin ja elimiin, jotka vastustavat presidentin valtaa; pitää samoin myönteisenä Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston päätöksiä, joiden mukaan ne kieltäytyvät yhteistyöstä laittoman hallituksen kanssa; korostaa, että näitä pakotteita on sovellettava siihen saakka, kunnes lailliset viranomaiset palaavat valtaan;
10. pitää myönteisenä, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselessa 1975(2011) annettiin turvallisuusneuvoston täysi tuki ONUCille kaikkien tarpeellisten keinojen käyttämiseksi, jotta se voisi toteuttaa tehtävänsä siviilien suojelemiseksi ja raskaiden aseiden käytön estämiseksi tulevaisuudessa, ja hyväksyttiin nämä toimet; kehottaa tässä suhteessa vahvistamaan ONUCin kapasiteettia nopeasti ja merkittävästi, jotta voidaan taata siviilien tehokas suojeleminen Norsunluurannikolla;
11. toteaa, että mandaattinsa mukaisesti ONUC on jo ryhtynyt toimiin Abidjanissa raskaiden aseiden käytön lopettamiseksi ja siviilien ja YK:n henkilöstön suojelemiseksi ranskalaisten Licorne-joukkojen avulla YK:n pääsihteerin pyynnöstä;
12. kiittää ja tukee Afrikan unionin ja ECOWASin alaisuudessa harjoitettua sovittelua vastakkainasettelun välttämiseksi ja esittää jälleen kaikille Norsunluurannikon poliittisille voimille kehoituksensa osoittaa sitoutumisensa rauhanomaiseen ja demokraattiseen vallansiirtoon, jotta näin voitaisiin välttää verenvuodatuksen jatkuminen; tukee Afrikan unionin suunnitelmaa kattavasta rauhanomaisesta ratkaisusta kriisiin ja korostaa, että kaikkien Afrikan maiden on osoitettava yksimielisyyttä ja toimittava samalla tavoin rauhan palauttamiseksi Norsunluurannikolle;
13. kehottaa presidentti Ouattaraa edistämään rauhaa ja kansallista sovintoa ja muistuttaa, että sotarikokset ja rikokset ihmisyyttä vastaan eivät vanhene;
14. on hyvin huolissaan yhä pahenevasta ihmisoikeustilanteesta Norsunluurannikolla ja sen naapurimaissa ja erityisesti Liberiassa; kehottaa kaikkia Norsunluurannikon toimijoita takaamaan humanitaaristen järjestöjen turvallisen ja esteettömän pääsyn maan kaikkiin osiin; pitää myönteisenä komissaari Georgievan ilmaisemaa EU:n sitoutumista avunantoon humanitaarisen kriisin ratkaisemiseksi;

Torstai 7. huhtikuuta 2011

15. korostaa tarvetta pikaisiin poliittisiin toimiin Norsunluurannikon humanitaarisen tilanteen käsittelemiseksi ja uuden muuttoliikekriisin välttämiseksi alueella; kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota koordinoimaan toimiaan muiden kansainvälisten avunantajien kanssa; kehottaa kansainvälistä yhteisöä noudattamaan humanitaariseen apuun liittyviä sitoumuksia, jotta Norsunluurannikon ja sen naapurimaiden väestön kiireellisiin tarpeisiin voitaisiin vastata;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle Catherine Ashtonille, YK:n turvallisuusneuvostolle ja YK:n pääsihteerille, ONUCille, Afrikan unionin toimielimille, ECOWASille, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaariseen edustajakokoukselle, jäsenvaltioiden hallituksille sekä Norsunluurannikon valitulle presidentille Alassane Ouattaralle.

Euroopan unionin naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelu – itäinen ulottuvuus

P7_TA(2011)0153

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan naapuruuspolitiikan uudelleentarkastelusta – itäinen ulottuvuus

(2012/C 296 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2010 pidetyn itäisen kumppanuuden maiden ulkoministereiden kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikasta ⁽¹⁾, 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta ⁽²⁾, 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineestä ⁽³⁾, 5. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentille esitetystä neuvoston vuosittaisesta selvityksestä YUTP:n tärkeimmistä näkökohdista ja perusvalinnoista ⁽⁴⁾, 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman eurooppalaisen naapuruuden ja kumppanuuden välineen uudelleentarkastelusta ⁽⁵⁾, 17. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman uudesta poliittisesta lähestymistavasta Mustanmeren alueeseen ⁽⁶⁾ sekä 20. tammikuuta 2011 antamansa päätöslauselman Mustaamerta koskevasta EU:n strategiasta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Etelä-Kaukasiala koskevan EU:n strategian tarpeellisuudesta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan naapuruuspolitiikan kehityksen vuodesta 2004 ja erityisesti komission kertomukset sen toteuttamisen edistymisestä,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Armeniasta, Azerbaidžanista, Valko-Venäjältä, Georgiasta, Moldovan tasavallasta ja Ukrainasta sekä Valko-Venäjää lukuun ottamatta kaikkien näiden maiden parlamentaaristen yhteistyövaliokuntien suositukset,
- ottaa huomioon edellä mainitun 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman 41 kohdan, jossa ehdotetaan EU:n itäisen naapuruuspolitiikan parlamentaarisen edustajakokouksen (Eureonest) perustamista,
- ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin, Georgian ja Moldovan kanssa yhteisesti hyväksytyt toimintasuunnitelmat ja Ukrainan kanssa tehdyn assosiaatio-ohjelman,

⁽¹⁾ EUVL C 287 E, 24.11.2006, s. 312.

⁽²⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽³⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 760.

⁽⁴⁾ EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 83.

⁽⁶⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 64.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0193.